

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5C/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234405
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:2113234405.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci navrhovateľky v 2/ rade: V. X., I.F.. XX.XX.XXXX, Z. E. XXX, občan SR, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Peružek, s.r.o. so sídlom Podzámska 41/A, 920 01 Hlohovec proti odporcom v 2/rade: TOPNAD, a.s., so sídlom Pod Kalváriou 4602/72A, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 528 978, práv. zastúpený JUDr. Jurajom Gajdošikom, advokátom so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, v 3/rade: KOOPERATÍVA, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, o ochranu osobnosti, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

Odporca v 2/ rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 2/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 7.500 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
Odporca v 3/rade je povinný zaplatiť navrhovateľke v 2/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 7.500 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého odporcu.

Odporca v 2/ rade je povinný zaplatiť do účtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 225 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
Odporca v 3/ rade je povinný zaplatiť do účtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 225 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého odporcu.

O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1/ (L. X.) a v 2/rade sa pôvodným návrhom proti odporcom v 1/rade (L. M.) a v 2/ a 3 / rade domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Návrh zdôvodnili tým, že dňa 29.10.2012 v čase okolo 10:20 hod. vo vzdialenosti cca 10,3km od obce Livina v smere na obec Nadlice v okrese Partizánske, L. M. ako vodič z povolania viedol nákladné motorové vozidlo zn. SCANIA, EČ- G. XXX F. s názvom Schwarzmuller EČ:G. XXX A., pričom po vystúpaní na horizont hlavnej cesty pred prechodom do klesania s následnou pravotočivou a potom ľavotočivou tiahlou zákrutou, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, pričom sa pohyboval rýchlosťou v rozpätí 80-86km/h., ktorá bola neprijateľná vzhľadom k mokrej vozovke a so zníženým koeficientom adhézie, čo spôsobilo pri natáčaní vozidla rozkmitanie návesu tesne za horizontom cesty s technicky náročným klesaním 4,8stupňa a prechod ťahača s návesom do protismerného jazdného pruhu, kde nastala zrážka s dodávkou bielej farby zn. NISSAN EČ: G. XXX S., ktorú viedol vo svojom jazdnom pruhu L. X.N., I.. X.X.XXXX, ktorý po zrážke a odhodení dodávky do poľa na pravej strane vozovky zomrel na

následky devastačných poranení. Navrhovatelia sú rodičmi zomrelého. Odporca v 1/rade bol obvinený z trestného činu, bol zamestnaný u odporcu v 2/rade, ktorému patrilo predmetné vozidlo, ktoré bolo poistené u odporcu v 3/rade. Rozsudkom OS Partizánske bol odporca v 1/rade podmienične odsúdený za uvedený prečin usmrtenia podľa §-u 149 ods. 1, 2, Trestného zákona. Navrhovatelia v 1/ a 2/rade svoj návrh odôvodnili tým, že so svojim nebohým synom viedli do jeho svadby spoločnú domácnosť, protiprávnym konaním odporcu došlo k zásahu do ich súkromia, keď navždy stratili možnosť viesť rodinný a súkromný život so svojim synom, utrpeli traumou úmrtím svojho syna, ktorý im navyše pomáhal aj finančne. Navrhovateľ v 1/rade bol niekoľkokrát pre vážnu chorobu (rakovina) hospitalizovaný a práve jeho nebohý syn mu veľmi pomohol prekonať uvedené starosti. Bol jeho silnou oporou a práve vďaka nemu prekonal uvedenú chorobu, vzniknutá trauma je zo života navrhovateľov prakticky neodstrániteľná. S ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku, sa navrhovatelia v 1/a2/rade domáhajú náhrady nemateriálnej ujmy spoločne a nerozdielne od odporcov v 1/až 3/rade v sume 15.000 eur.

Odporca v 2/rade v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že mal k predmetnému nákladnému motorovému vozidlu a prívěsu riadne uzavretú poisťovnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s poisťovňou KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, č. poisťovnej zmluvy XXXXXXXXXXXX. S ohľadom na aktuálnu rozhodovaciu činnosť súdov vo veci náhrady nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia, s odkazom najmä na Rozsudok súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 vo veci K. C-22/12, je odporca v 2/rade tohto názoru, že náhrada nemajetkovej ujmy, ktorej sa navrhovatelia domáhajú je predmetom poisťovného plnenia z poisťovnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Navrhovatelia v spojení s § 15 zák. č. 381/2001 Z. z. majú priamy nárok na náhradu škody od poisťovne a súd môže týmto konaním na náhradu škody zaviazat' priamo poisťovňu.

Odporca v 3/rade v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že právny zástupca navrhovateľov dostatočne neodôvodnil a nešpecifikoval akej ochrany osobnosti sa v danom prípade navrhovatelia domáhajú a z akého dôvodu žiadajú sumu uvedenú v petite návrhu. Nemajetková ujma nie je škoda, čo je zrejme i zo samotnej systematiky OZ, kde ochrana osobnosti a nemajetková ujma je upravená v prvej časti - všeobecné ustanovenia, pričom zodpovednosť za škodu je upravená v šiestej časti. Ide teda o dva úplne odlišné právne nároky, a z tohto dôvodu majú za to, že v prípade nemajetkovej ujmy nie je možné z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplatiť nemajetkovú ujmu. Rozsah poistenia je taxatívne stanovený v § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len PZP), predmetom poistenia je krytie škôd spôsobených prevádzkou motorového vozidla, nie nemajetkovej ujmy. Kryje jednak vecnú škodu v súlade s § 443, škody na zdraví - § 444 a nasl. OZ, účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením a ušlý zisk. Pod pojmom škoda sa rozumie jednak škoda majetková, spôsobená na veci, avšak tiež škoda na zdraví či živote. Od pojmu škody je potrebné rozlíšiť pojem ujma, ktorá je upravená pri ochrane osobnosti. Pokiaľ teda ide o náhradu škody pri usmrtení, majú pozostalí v zmysle citovaného zákona o PZP v spojení s OZ nárok na náhradu nákladov pri usmrtení, t.j. výživné na pozostalých (pozostalostná úrazová renta) a náhradu nákladov na pohreb. Už zo samotnej definície náhrady skutočnej škody vyplýva, že musí ísť o škodu reálne zistiteľnú a objektívne vyčísliteľnú. Majú za to, že navrhovatelia nie sú poškodenými v zmysle zákona o PZP, nakoľko § 4 ods.2 ustanovuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Osoba, do ktorej osobnostných práv bolo zasiahnuté nie je poškodeným a nejde o nárok na náhradu škody. Poškodeným je v zmysle §-u 2 písm. g) zákona o PZP ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona. Poukázal na judikát NS SR sp. zn. 4Cdo /168/2009 a sp. zn. 3Cdo /201/2007 a rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/296/2011. Vzhľadom na ustanovenie § 15 OZ majú za to, že uplatňovať právo na ochranu osobnosti v danom prípade neprislúcha navrhovateľom v 1/ a 2/rade, nakoľko toto právo patrí manželke nebohého, a preto im toto právo nemohlo vzniknúť. Pri náhrade nemajetkovej ujmy musí súd prihliadať na všetky okolnosti prípadu, teda i na skutočnosť, že navrhovatelia v 1/a2/rade nebývali v spoločnej domácnosti so zomretým, nakoľko ten mal svoju rodinu, i keď bez detí.

Svedkyňa Y. X., manželka zomrelého pána Deáka uviedla, že zobrala návrh späť, nakoľko usúdila, že jej to aj tak nepomôže. Oni boli manželmi 13 rokov. Mali veľmi dobrý vzťah. Oni chodili na návštevu k jeho rodičom spolu - navrhovateľom v 1/ a 2/rade, ale keď bol jeho otec chorý, teda svokor, tak on chodieval ešte častejšie za ním. Chodili každý víkend k svokrovcovi, lebo bývali blízko pri nich a manžel

sa aj častejšie zastavil, keď chodil z práce, tiež chodil aktívne hrať šach. On hrával šach v klube spolu s bratom aj otcom. Svokor bol chorý, 2-3 krát "porazil" rakovinu, bol stabilizovaný a myslí, že takých 5 mesiacov po nehode sa to začalo s ním zhoršovať, boli u neho mnohé nálezy, posledné dva týždne zostal ležiaci, má aj opatrovateľku, vie, že sa objavilo u neho niečo nové. Oboch nehoda veľmi zasiahla, vie, že svokra berie aj tabletky na upokojenie, ony mali svojho syna veľmi radi, určite veľmi trpia. Bol to ich najstarší syn. Oni s manželom občas išli na výlet, napr. do Bernolákova, chodili k nim na grilovačky, na návštevy aj ony k nim. S mužom mali radi turistiku, často chodili na výlety aj s ich psom, po Slovensku, aj k moru. Každý - ona s mužom a svokrovci hospodárili samostatne. Nebohý manžel mal vzťah so svokrom a svokrou až veľmi dobrý, skôr citový, otca zbožňoval, v otcovi sa videl, mali spoločné záujmy, staral sa o nich, keď bol svokor chorý, staral sa o neho, stále sa vzájomne navštevovali každý týždeň. Manžel bol dosť viazaný na rodičov.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 5C/33/2014-111 zo dňa 26.6.2014 tak, že :

Súd návrh navrhovateľov v 1/a 2/rade proti odporcovi v 1/rade zamietla.

Odporcovia v 2/a 3/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi v 1/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 7.500 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 2/a 3/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 2/rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 7.500 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 2/ a 3/rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do učtárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 450 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca v 3/rade a Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 25Co/870/2014-239 zo dňa 30.11.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľa v 1/rade zrušuje a konanie v tejto časti zastavuje. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľky v 2/rade, v časti týkajúcej sa súdneho poplatku a trov konania zrušil a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie.

Odporca v 3/rade sa na pojednávanie dňa 20.4.2016 nedostavil, ospravedlnil sa žiadal odročiť pojednávanie z dôvodu personálnych zmien na právnom oddelení.

V zmysle § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Súd považoval žiadosť odporcu v 3/rade o odročenie pojednávania za nedôvodnú, nakoľko nejde o dôležitý dôvod na odročenie pojednávania a odporca v 3/rade ani neuviedol, kedy sa o dôvode na odročenie dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť a jeho návrh na odročenie pojednávania ani neobsahuje deň, keď sa o dôvode dozvedel. Zároveň však odporca v 3/rade aj poveril na konanie vo veci JUDr. Ľuboša Tótha, ktorý poveril Ing. Renátu Mitanovú substitučne, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Navrhovateľka v 2/rade uviedla, že po tej tragickej udalosti sa jej život otočil o 180 stupňov. Syn jej strašne chýba aj bude chýbať. Je to už tri roky aj 174 dní, j vie to presne, čo syn zahynul. Odvtedy prežíva denno-denne stresy, vôbec nespí. Keby si nezobrala lieky od psychiatričky, tak je celé noci hore a chodí po byte. Teraz býva sama, rok a pol po smrti syna zomrel aj manžel, takže tam zostala sama. Po smrti syna mala živnosť, ktorú musela prerušiť, nebola schopná pracovať, robí účtovníčku a tam sa musí človek sústrediť. Začala pracovať až po smrti manžela v apríli 2014, robí personalistku v stredne veľkej firme. Pravidelne navštevuje psychiatričku, lieky jej predpisuje raz za mesiac. Syn jej strašne chýba, ona so synom chodila na dovolenky a po smrti manžela nemá s kým ísť na dovolenku. Ďalší synovia majú svoje rodiny, jeden má dve deti, druhý má štyri deti. Syn, ktorý zomrel, ten bol ženatý, ale nemali deti, tak k nim chodili častejšie aj s manželkou. Cez víkendy vždy chodili, lebo grilovali, opekali. Keď u manžela opäť prepukla rakovina a mal metastázy, syn začal chodiť ešte častejšie. Ju syn stále podporoval aj v tom, aby vydržala všetky choroby, ktoré mal manžel, vozil ho na vyšetrenia, aj mu zháňal doplnky výživy. Tento najstarší syn sa najviac na tom podieľal, bol veľmi citlivý. Mali s manželom rovnaké záujmy, mali železnicu, ktorú spolu budovali, v šachovom oddieli boli spolu, chodili spolu na turistiku aj s ňou. Jej sa úplne po jeho smrti zmenil život. Odškodnenie berie ako takú satisfakciu zato, že ten človek, ktorý tu teraz nie je, ju pripravil o syna a dostal zato iba podmienku 24 mesiacov a po roku mu vrátili vodičský preukaz a znova môže jazdiť. Je to nespravodlivosť, lebo za zabitie dostal len podmienku. Ona sa s tým nestotožní nikdy. Hovorí iba svoje pocity. Zomrelý syn ich navštevoval dvakrát v týždni, plus víkend.

Svedok Z. X., syn navrhovateľky v 2/rade uviedol, že po smrti brata bolo veľmi zle, matka na tom bola veľmi zle psychicky. Chodila aj k lekárovi, aj chodí, s otcom dá sa povedať, že to seklo, on sa vtedy liečil, obidvaja aj s matkou boli na tom veľmi zle po L. smrti. Mamina nemohla spať, aj dodnes to tak je. Aj

keď príde k ním , tak má problém zaspáť, celú noc je hore. Má problémy s krvným tlakom a podobne. On mal vzťah k svojmu bratovi Rastislavovi najlepší , on bol najstarší brat, bol jeho vzor. Veľa vecí spolu riešili. Aj keď napr. kupoval auto , on bol taký odborník tak to s ním riešil, aj ohľadne domu, bytu, vyznal sa vo veľa veciach. Takisto k rodičom to bol najlepší vzťah aký mohol byť, bol pre nich oporou v ťažkých časoch, pomáhal im so všetkým a staral sa o nich, z nich troch synov najviac. Oni dvaja mladší synovia majú svoje rodiny, tak sú viac časovo zaneprázdnení. L. nemal deti. On býval v Ružindole, čo je susedná dedina so Zvončínom, kde bývali rodičia. Veľmi často tam chodieval a staral sa. Otec dlho bojoval so zákernou chorobou a držal sa, ale ako sa stala táto udalosť tak povedal, že nemá zmysel žiť, že ten celý boj nemá zmysel tým, že L. ako zdravý človek zomrel a on ako chorý tu zostal. To bola jeho reakcia, keď rodičov viezol na miesto nehody.

Právny zástupca navrhovateľky v 2/rade uviedol, že z dokazovania, z výsluchom vyplynulo, že nebohý syn mal s nimi nadštandardný vzťah, keď ho potrebovali bol vždy po ruke. Chodieval na rodinné stretnutia, mal vynikajúce vzťahy aj so svojimi mladšími súrodencami, pomáhal celej rodine. V starobe bol nápomocný najmä svojmu otcovi L. X., ktorý dlhodobo, už 10 rokov bojoval s rakovinou a bol na syna citovo naviazaný. Rovnako pomáhal zdieľať tento osud aj svojej matke, ktorá musela celý svoj život prispôbiť tejto okolnosti, že syn L. X. zomrel pri dopravnej nehode, ktorú zavinil odporca v 1/rade L. M., ktorý zásadným spôsobom zasiahol do života navrhovateľov a nenávratne popretľhal doterajšie silné citové väzby, v dôsledku čoho stratili možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život so svojím synom, pričom o tento vzťah k dieťaťu ako najbližšiemu rodinnému človeku budú naveky ochudobnený. Navrhovateľka utrpela zároveň citovú ujmu spočívajúcu v neprijemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva, a šoku zo smrti svojho dieťaťa, z ktorého sa nikdy nespamätá. Preto nepochybne v tomto prípade nepostačí len morálne zadosťučinenie, ale musí pristúpiť aj náhrada nemajetkovej ujmy, pretože došlo k tak zistenému zásahu, ktorý má neodstrániteľné následky. Preto v zmysle žalobného návrhu žiadal návrh nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 eur, ktoré sú povinní zaplatiť odporcovia v 2/ a 3/rade v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a v rovnakej lehote nahradiť aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia, ktoré vyčíslili v zákonnej 3-dňovej lehote.

Právny zástupca odporcu v 2/rade uviedol, že chceli by v kontexte vykonaného dokazovania a vysloveného právneho názoru KS Nitra uviesť, že majú zato, že v tomto prípade je potrebné v prípade, že súd ustáli dôvody na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy a samotnú výšku zaviazat' výlučne odporcu v 3/rade, nakoľko zo vzťahu medzi odporcom v 2/ rade a odporcom v 3/rade nevyplýva solidárne dlžníctvo. Bolo preukázané, že odporca v 2/rade mal v čase tragickej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla a v tom momente, kedy je zažalovaný odporca v 3/rade v zmysle § 15 ods. 1 Zák. č. 381/ 2001 Z. z., má poškodený priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni. Z týchto dôvodov žiadal, aby bol návrh voči odporcovi v 2/rade zamietnutý a na záver vyjadril v mene odporcu v 2/rade pozostalej rodine ľútosť z tejto tragédie.

Súd doplnil dokazovanie vypočutím navrhovateľky v 2/rade, hore uvedených svedkov, oboznámením s rozsudkom OS Partizánske sp. zn. 2T/59/2013-250 zo dňa 28.5.2013, lekáarskymi správami predloženými navrhovateľkou v 2/rade, poisťnou zmluvou č. 6550486532 ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.2T/59/2013-250 zo dňa 28.5.2013, právoplatným dňa 28.5.2013, bola schválená dohoda o vine a treste tak, že odporca v 1/rade - obvinený : L. M. je vinný, že dňa 29.10.2012 v čase okolo 10.20 hod. vo vzdialenosti približne 10,3km od obce Livina v smere na obec Nadlice v okrese Partizánske, viedol nákladné motorové vozidlo zn. SCANIA , EČ: G. XXXAV s návesom Schwarzmuller, EČ: G. XXX A. , pričom svojim konaním porušil ustanovenie § 16 ods.1 zákona č. 8/2009 Z .z. o premávke na pozemných komunikáciách, a to tak, že po vystúpaní na horizont hlavnej cesty pred prechodom do klesania s následnou pravotočivou a potom ľavotočivou tiahlou zákrutou neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré bolo možné predvídať, kedy sa pohyboval rýchlosťou v rozpätí 80 až 86 km/h., ktorá bola neprijateľná vzhľadom k mokrej vozovke so zníženým koeficientom adhézie, čo spôsobilo pri natáčaní vozidla rozkmitanie návesu a tesne za horizontom cesty s technicky náročným klesaním 4,8 stupňa prechod ťahača s návesom do protismerného jazdného pruhu, kde nastala zrážka s dodávkou bielej farby zn. NISSAN Interstar, EČ: G. XXX S., ktorú vo svojom pravom jazdnom pruhu viedol poškodený L. X., ktorý po zrážke a odhodení dodávky do poľa na pravej strane vozovky utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, a to zmliaždenie a roztrhnutie mozgu v oblasti kmeňa v dôsledku zlomením lebky a kostí tváre, ktorým na mieste nehody

ihneď podľahol, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa §-u 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. Zákona, za to bol odsúdený podľa §-u 149 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, výkon trestu sa obvinenému odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke bol mu uložený na 24 mesiacov. Poškodení Sociálna poisťovňa, Y. X. a L. X. boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Z priebežnej správy z hospitalizácie zo dňa 2.8.2013 vyplýva, že navrhovateľ v 1/rade bol hospitalizovaný na Onkologickom ústave sv. Alžbety, s.r.o. v Bratislave od 30.7.2013 do 3.8.2013.

Z listu odporcu v 3/rade adresovaný Y. X. zo dňa 8.4.2013 - oznámenie o riešení škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že poisťovňa KOOOPERATÍVA, a. s. uviedla, že nie je oprávnená poskytnúť požadované plnenie - nemajetkovú ujmu.

Zo sobášneho listu vyplýva, že neb. L. X., I.. X.X.XXXX uzavrel dňa 1.5.1999 manželstvo s Y. L..

Z úmrtného listu vyplýva, že neb. L. X., I.. X.X.XXXX zomrel dňa 29.10.2012.

Z poisťnej zmluvy (návrh č. 1XXXXXXXXX) - č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 15.12.2008 medzi odporcom v 2/rade ako poisteným a odporcom v 3/rade - KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group ako poisťovateľom vyplýva, že bola uzavretá poisťná zmluva - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - počet vozidiel - 251 uvedených v prílohách č. 1 so začiatkom poistenia 1.1.2009 .

Z lekárskeho nálezu na čl. 78 spisu MUDr. Daniely Martišovej vyplýva, že navrhovateľka v 2/rade navštívila psychiatrickú ambulanciu dňa 17.2.2014, v psychiatrickej liečbe je od roku 2013, smrťou syna sa jej zrútil svet, sústavne je smutná, plače, nevie sa sústrediť na žiadnu činnosť, nie je schopná mentálne pracovať, nie je schopná robiť vo svojej profesii, v noci nevie spať, nič ju nebaví, neteší. Záver: stav je psychogénne podmienený a napriek terapii len min. zlepšený, trvá životné sklamanie a pesimizmus, soc. stiahnutie, závažná redukcia pracovného potenciálu, ktoré výrazne negat. ovplyvňujú kvalitu života pac. Z lekárskeho správ na čl. 283 a čl. 291 až 294 spisu vyplýva, že navrhovateľka po smrti syna L. pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu MUDr. Daniely Martišovej, berie lieky na ukludnenie a spanie, ktoré jej mesačne prepisuje lekárka. Diagnóza f43.1 Potraumatická stresová porucha.

Podľa článku 19 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Slovenská republika podľa čl. I. ods.2 Ústavy uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Prednosť pred zákonmi majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (čl.7 ods. 5 Ústavy). Slovenská republika je zmluvnou stranou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ZO 4.11.1950, majúceho ako mnohostranná medzinárodná zmluva status analogický s ústavnými zákonmi.

Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie.

Podľa §-u 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa §-u 152 ods. 4 Ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.

Obsah práva na ochranu osobnosti, upravený v § 11 Občianskeho zákonníka nadväzuje na komplex ústavou a medzinárodnými zmluvami zakotveného základu právnej úpravy všeobecného osobnostného práva, konkretizujúc ho. Zo znenia §-u 11 OZ vyplýva, že do rámca všeobecnej úpravy ochrany osobnosti patrí aj právo na súkromie. Obsah práva na súkromný život, ktorý je chránený, interpretoval v niektorých svojich rozhodnutiach, aplikujúc čl. 8 ods.1 Dohovoru, Európsky súd pre ľudské práva, podľa názoru tohto súdu by bolo príliš reštriktívnym limitovať tento pojem na "vnútorný kruh", v ktorom môže jedinec žiť svoj vlastný život podľa svojich predstáv a úplne z neho vylúčiť svet do tohto kruhu nezahrnutý. Rešpektovanie súkromného života musí taktiež zahŕňať do určitej miery aj právo vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci I. versus Nemecko zo 16.12.1992).

Predpokladom zodpovednosti a vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa §-u 13 Občianskeho zákonníka je existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého nemajetkovú ujmu vyvolať a príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a jeho protiprávnosťou.

Podľa §-u 13 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov so práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť, v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa §-u 15 Občianskeho zákonníka, Po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

Ide o osobitné originárne právo taxatívne uvedených osôb na ochranu práv inej, už zomrelej fyzickej osoby (napr. právo na ochranu jej cti, mena , telesných pozostatkov, pokiaľ sú individualizovateľné , a pod.

Podľa §-u 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa §-u 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa §-u 853 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa §-u 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou , keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných prepisov nie je tým dotknutá.

Na základe doplneného dokazovania v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky v 2 /rade je dôvodný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.2T/59/2013-250 zo dňa 28.5.2013, právoplatným dňa 28.5.2013, bola schválená dohoda o vine a treste tak, že pôvodne odporca v 1/rade - obvinený : L. M. je vinný, že dňa 29.10.2012 v čase okolo 10.20 hod. vo vzdialenosti približne 10,3km od obce Livina v smere na obec Nadlice v okrese Partizánske, viedol nákladné motorové vozidlo zn. SCANIA, EČ: G. XXXAV s návesom Schwarzmuller, EČ: G. XXX A., pričom svojim konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, a to tak, že po vystúpaní na horizont hlavnej cesty pred prechodom do klesania s následnou pravotočivou a potom ľavotočivou tiahlou zákrutou neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré bolo možné predvídať, kedy sa pohyboval rýchlosťou v rozpätí 80 až 86 km/h., ktorá bola neprijateľná vzhľadom k mokrej vozovke so zníženým koeficientom adhézie, čo spôsobilo pri natáčaní vozidla rozkmitanie návesu a tesne za horizontom cesty s technicky náročným klesaním 4,8 stupňa prechod ťahača s návesom do protismerného jazdného pruhu, kde nastala zrážka s dodávkou bielej farby zn. NISSAN Interstar, EČ: G. XXX S., ktorú vo svojom pravom jazdnom pruhu viedol poškodený L. X., ktorý po zrážke a odhodení dodávky do poľa na pravej strane vozovky utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, a to zmliaždenie a roztrhnutie mozgu v oblasti kmeňa v dôsledku zlomením lebky a kostí tváre, ktorým na mieste nehody ihneď podľahol, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa §-u 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. Zákona, za to bol odsúdený podľa §-u 149 ods. 2 Tr. zákona na

trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, výkon trestu sa obvinenému odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke bol mu uložený na 24 mesiacov.

Vzhľadom na to, že pôvodne žalovaný odporca v 1/rade (L. M.) porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, jeho konanie bolo protiprávne. Za škodu takto spôsobenú však nezodpovedá, keď odporca v 1/rade bol v pracovnoprávnom vzťahu u odporcu v 2/rade - ako jeho zamestnanec vykonával pre neho podľa jeho pokynov prepravnú činnosť a v súlade s §-om 420 ods.2 Občianskeho zákonníka aplikovaného per analogiam podľa §-u 853 Občianskeho zákonníka teda priamo nezodpovedá.

Odporca v 1/rade teda nebol v spore pasívne legitimovaný, preto súd voči nemu rozsudkom č. k. 5C/33/2014-111zo dňa 26.6.2014 návrh zamietol.

Zodpovedným je odporca v 2/rade, ktorý odporcu v 1/rade zamestnával. Odporca v 2/rade sa svojej zodpovednosti nezbavil.

Právny zástupca odporcu v 2/rade na pojednávaní uviedol, že v prípade, že súd ustáli dôvody na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy a samotnú výšku, má zaviazat' výlučne odporcu v 3/rade, nakoľko zo vzťahu medzi odporcom v 2/ rade a odporcom v 3/rade nevyplýva solidárne dlžníctvo. Bolo preukázané, že odporca v 2/rade mal v čase tragickej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla a v tom momente, kedy je zažalovaný odporca v 3/rade v zmysle § 15 ods. 1 Zák. č. 381/ 2001 Z. z., má poškodený priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni.

Z ustanovenia §-u15 ods.1 veta druhá zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplýva oprávnenie poškodeného uplatniť si nárok na náhradu škody u poisťovateľa, nie jeho povinnosť. Poškodený teda môže právo na náhradu škody uplatniť buď u osoby, ktorá zodpovedá za škodu alebo priamo u poisťovateľa, alebo u škodcu a poisťovateľa súčasne. Odporca v 2/rade je preto v danej veci pasívne legitimovaný.

Poškodený L. X. bol v čase smrti ženatý s Y. X., mal 40 rokov. Je bez akýchkoľvek pochyb, že nečakaným, šokujúcim úmrtím Rastislava Deáka, syna navrhovateľky v 2/rade došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky v 2/rade, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa ods.1 §-u 13 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. V ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v jeho prvej vete je použitý pojem " najmä", čo značí, že Predpokladom pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch môže byť aj iný ako tam uvedený t.j. porovnateľný aspekt. Vyššie popísaným protiprávnym konaním pôvodne odporcu v 1/rade, ktorého dôsledkom bola smrť syna navrhovateľky v 2/rade, s následným ďalším následkom - zásahom do osobnostnej súkromnej sféry navrhovateľky v 2/rade, je bezpochyby takým z porovnateľných aspektov pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch, aký § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá. Následky tohto zásahu do súkromia navrhovateľky v 2/ rade sú nereparovateľné, náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá navrhovateľke v 2/rade vznikla môže však, poskytnutá v peniazoch, aspoň prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu, uvedené je napokon aj jej zmyslom. Čo sa týka uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu, ktorá navrhovateľke v 2/rade vznikla, by na jej mieste každá iná osoba považovala za ujmu objektívne závažnú. Z dokazovania vyplynulo, že dôsledky úmrtia L. X., syna navrhovateľky v 2/rade, sú u navrhovateľky v 2/rade osobitne závažnou ujmou, navrhovateľka v 2/rade musí po smrti syna pravidelne navštevovať psychiatrickú ambulanciu, nemôže spať, musí brať predpísané lieky na upokojenie a spanie. Tiež bolo preukázané aj svedeckou výpoveďou svedkyne Y. X., manželky zomrelého L., že syn navrhovateľke v 2/rade veľmi chýba, je smutná, oni chodili na návštevu k jeho rodičom spolu, keď bol jeho otec chorý, tak on chodieval ešte častejšie za ním. Chodili každý víkend k svokrovcom, lebo bývali blízko pri nich a manžel sa aj častejšie zastavil, keď chodil z práce, tiež chodil aktívne hrať šach. Navrhovateľku v 2/rade nehoda veľmi zasiahla, vie, že svokra berie aj tabletky na upokojenie, ony mali svojho syna veľmi radi, určite veľmi trpí. Bol to ich najstarší syn. Nebohý manžel mal vzťah so svokrom a svokrou až veľmi dobrý, skôr citový, otca zbožňoval, v otcovi sa videl, mali spoločné záujmy, staral sa o nich, keď bol svokor chorý, staral sa o neho, stále sa vzájomne navštevovali každý týždeň. Manžel bol dosť viazaný na rodičov.

Tiež bolo preukázané aj svedeckou výpoveďou svedka Z. X., syna navrhovateľky v 2/rade, že po smrti brata bolo veľmi zle, matka na tom bola veľmi zle psychicky. Chodila aj k lekárovi, aj chodí, s otcom dá sa povedať, že to seklo, on sa vtedy liečil, obidvaja aj s matkou boli na tom veľmi zle po RastT.vej smrti. Mamina nemohla spať, aj dodnes to tak je. Aj keď príde k ním, tak má problém zaspať, celú noc je hore. Má problémy s krvným tlakom a podobne. K rodičom to bol najlepší vzťah aký mohol byť, bol pre nich oporou v ťažkých časoch, pomáhal im so všetkým a staral sa o nich, z nich troch synov najviac, nemal deti, on býval v Ružindole, čo je susedná dedina so Zvončínom, kde bývali rodičia. Veľmi často

tam chodieval a staral sa. Otec dlho bojoval so zákernou chorobou a držal sa, ale ako sa stala táto udalosť tak povedal, že nemá zmysel žiť, že ten celý boj nemá zmysel tým, že Rasťo ako zdravý človek zomrel a on ako chorý tu zostal. To bola jeho reakcia, keď rodičov viezol na miesto nehody.

Strata možnosti mať citové vzťahy matky s dieťaťom, sú podľa názoru súdu práve v konkrétnom súkromnom živote navrhovateľky v 2/rade osobitne zreteľná hodná. Navrhovateľka v 2/rade je o možnosť rozvoja väzieb so svojim dieťaťom, ktoré jej v živote veľmi pomáhalo a bolo pri nej aj počas závažného ochorenia pôvodne navrhovateľa v 1/rade, citových, sociálnych a iných definitívne ochudobnená.

Pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu odporcu v 3/rade, Zákon o povinnom zmluvnom poistení v § 4 ods.2 písm. a) ustanovuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Ďalej pojmy škoda na zdraví a náklady pri usmrtení nedefinuje. Účel zákonných ustanovení o povinnom zmluvnom poistení, to, ako majú byť vo vnútroštátnom práve zakotvené a súdmi pri jednotlivých aplikáciách vykladané, je vymedzené právom Európskej únie, najmä článkom 3 ods.1 smernice Rady 72/166/EHS zo dňa 24.4.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článkom 1 ods.1 a 2 smernice Rady 84/5/ehs zo dňa 30.12.1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a čl. 1 ods.1 smernice Rady 90/232/EHS. Zo dňa 14.5.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Uvedené smernice Rady majú v zmysle rozhodovacej činnosti Európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD) tzv. nepriamu záväznosť, čo znamená, že súd je povinný pri uplatňovaní vnútroštátneho práva vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetných smerníc na dosiahnutie smernicami sledovaného cieľa. Výkladom smerníc o rozsahu povinného zmluvného poistenia, aký má byť vnútroštátnou právnou úpravou zabezpečený sa priamo zaoberal ESD vo svojom rozsudku zo dňa 24.10.2013, K. C 22/12. Vo výroku uvedeného rozsudku bolo konštatované, že vnútroštátna právna úprava má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy, ak vnútroštátny poriadok právo na náhradu takéhoto nároku z dopravnej nehody poskytuje poškodeným. ESD sa zaoberal aj tým, ako je potrebné vykladať v zmysle uvedených smerníc a na ich základe prijatých vnútroštátnych predpisov, pokiaľ ide o pojem škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s prvou až treťou smernicou patrí nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore. Keď zodpovednosť poisteného, ktorá podľa vnútroštátneho súdu v tomto prípade vyplýva z § 11 a 13 OZ, vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice. Dôležité je posúdenie, či konkrétny nárok, upravený vnútroštátnym hmotným právom (bez ohľadu na jeho systematické zaradenie) vyplýva poškodeným z dopravnej nehody, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla a či má občianskoprávnu povahu. Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu uplatniteľnú podľa ich vnútroštátneho práva bola krytá v súlade s ustanoveniami citovaných smerníc. (bod 32a-33 rozhodnutia ESD vo veci J., C -356/05).

Pokiaľ vnútroštátne hmotné právo (v súdenom prípade Občiansky zákonník) upravuje nárok poškodených na nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, je takýto nárok predmetom krytia povinného zmluvného poistenia.

Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/168/2009 (odlišné stanovisko JUDr. Rudolfa Čirča)"... pre účely zákona o povinnom zmluvnom poistení treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený úmrtím blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Účelom poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je zmieriť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Aj podľa dôvodovej správy k zákonu o PZP je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa ustálenej súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť

aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. (...) Preto sa vyžaduje extenzívna interpretácia pojmu škody pre účely zákona o PZP tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov totiž nemožno opomíňať ich účel a zmysel, pričom platí, že súd nie je absolútne viazaný

doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchyliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť a pod."

Na základe hore uvedeného, do rozsahu krytia povinného zmluvného poistenia, ako to vymedzuje zákon o PZP § 4 ods. 2, je možné výkladom textu zákona zahrnúť aj nemajetkovú ujmu. Súdny sú tak podľa hore uvedených rozhodnutí ESD povinné pri uplatňovaní vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej s cieľom vykonania požiadaviek smernice vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetnej smernice na dosiahnutie smernicou sledovaného cieľa. V súdnej veci to znamená, že súdy sú povinné Zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel vykladať "eurokonformne" t.j. spôsobom, z ktorého vyplýva, že predmetom krytia povinného zmluvného poistenia je aj nemajetková ujma, ktorá je predmetom tohto konania.

Z hore uvedených dôvodov, a keď odporca v 2/rade na základe Poistky č. č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 15.12.2008 medzi odporcom v 2/rade ako poisteným a odporcom v 3/rade - KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group ako poisťovateľom, je teda odporca v 2/rade poistený u odporcu v 3/rade - ide o poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda dňa 29.10.2012, preto je aj na základe hore uvedeného odporca v 3/rade pasívne legitimovaný v danej veci.

Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy, navrhovateľka v 2/rade žiadala priznať pôvodne spoločne a nerozdielne s navrhovateľom v 1/rade sumu 15.000 eur, v záverečnej reči právny zástupca navrhovateľky v 2/rade žiadala priznať sumu 15.000 eur pre navrhovateľku v 2/rade, avšak v tomto smere nijako nezmenil svoj návrh, ktorého zmenu by súd musel pripustiť.

Občiansky zákonník maximálnu ani minimálnu výšku zadosťučinenia neupravuje, upravené je iba to, že zadosťučinenie musí byť primerané, rozhodujúca je závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Zmyslom zadosťučinenia nie je byť zábezpekou, zdrojom obživy ani náhrady príjmu, logicky nemôže viesť k neprimeranému obohateniu. Kritériom, ktorým sa súd riadil, neboli len okolnosti na strane navrhovateľky v 2/rade, ale aj okolnosti na strane pôvodne žalovaného odporcu v 1/rade, kde išlo síce o nebalosť, ale nie konanie úmyselné. Vychádzajúc zo všetkých zistených, navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov a princípu spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov, ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd určil čiastku 7. 500 eur, na zaplataenie ktorej súd zaviazal odporcov v 2/a 3/rade.

Vychádzajúc z ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom, neustanovuje zákon žiadne medze. Pre určenie tejto výšky náhrady nemajetkovej ujmy však § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka zakotvuje taxatívne dve kritéria: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Súdom musí pritom však vychádzať vždy z čo najúplnejšieho skutkového stavu a opierať sa o preskúmateľné konkrétne hľadiská. Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať, je ohraničená výškou navrhovateľom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejماً zo žalobného návrhu (§ 79 ods. 1 OSP). Závažnosť ujmy sa posudzuje najmä z hľadiska „odčiniteľnosti“ takéhoto zásahu, keď je jednoznačné, že smrťou blízkej osoby dôjde k neodčiniteľnej ujme a deštrukcii rodinných a vôbec interpersonálnych vzťahov, keď takýto zásah je svojou povahou trvalý a neodstrániteľný. Základom úvahy súdu v o výške nemajetkovej ujmy je zistenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. Súdom je povinný vychádzať z úplne zisteného skutkového stavu a opierať sa o úplné a preskúmateľné hľadiská, ktorými sú predovšetkým zistená závažnosť majetkovej ujmy a zistené okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo.

Pokiaľ ide o navrhovateľku v 2/rade, hore popísaným konaním L. M. bolo neoprávnené zasiahnuté do jej súkromného a rodinného života. Právo na súkromie môže v rôznych poňatiach zahŕňať tak ochranu rodinného života, súkromie obydľia, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesti a pod. Právo na súkromie fyzickej osoby zahŕňa vo svojej podstate aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s inými ľuďmi a s prihliadnutím na skutočnosť, že súčasťou súkromného života je aj rodinný život, zahŕňa vzťahy medzi blízkymi príbuznými, ktoré prispievajú k rozvoju každej z týchto osobností. Súčasťou práva na súkromie je teda rodinný život, ktorý zahŕňa nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi vytvárané v dobe ich spoločného spolužitia, ale aj vzťahy

medzi ostatnými blízkymi príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvalo žijú alebo nie. Právo na ochranu osobnosti navrhovateľky v 2/rade bolo porušené, j nepriaznivé následky sú nereparovateľné. Medzi navrhovateľkou v 2 /rade a nebohým synom existovali silné sociálne, morálne a citové väzby vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Z jeho nečakanej smrti prežíva pocity úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku a navždy stratila aj možnosť viesť s ním súkromný a rodinný život. Od jeho smrti je ochudobnená o sféru prirodzených vzťahov s najbližším rodinným príslušníkom, L. M. im svojou nedbalosťou spôsobil nenapraviteľnú citovú ujmu a jeho konaním došlo k nenávratnej deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec ich súkromného života. Následky spôsobené protiprávnym zásahom nie je možné odstrániť a žiadna forma morálneho zadostučinenia nepostačuje na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti navrhovateľky v 2/rade. To vyplýva z okolností prípadu a vysokej intenzity nepriaznivého následku konania pôvodne odporcu v 1/rade, ktorý je nereparovateľný a vzniknutá trauma je z jej života prakticky neodstrániteľná, a preto aj doba pôsobenia nepriaznivého následku zásahu do jej osobnostných práv sa v podstate nedá časovo určiť.

Kritériom, ktorým sa súd riadil, neboli len okolnosti na strane navrhovateľky v 2/rade, ale aj okolnosti na strane pôvodne žalovaného odporcu v 1/rade, kde išlo síce o nedbalosť, ale nie konanie úmyselné.

Vychádzajúc zo všetkých zistených, navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov a princípu spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov, ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd určil sumu 7.500 eur, na zaplataenie ktorej súd zaviazal odporcov v 1/ a 2/rade, ktorí majú postavenie samostatných spoločníkov v tomto konaní, nevzniká medzi nimi pasívna solidarita a jedným súdnym rozhodnutím môže byť každý z nich zaviazaný na plnenie celého dlhu resp. záväzku, pričom vo výroku rozsudku súd vymedzil ich vzájomný vzťah, t.j. že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého. V prípade, ak poškodený žaluje škodcu a súčasne i poisťovateľa, pasívna solidarita nie je možná, pretože vo vzťahu navrhovateľa ku škodcovi a žalovanému poisťovateľovi ide o dva rozdielne nároky. Zatiaľ čo nárok navrhovateľa voči škodcovi je nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy, nárok navrhovateľa na výplatu poistného plnenia uplatnený voči žalovanému poisťovateľovi je originárnym nárokom na plnenie založeným osobitným právnym predpisom.

Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Odporcov v 2/ a 3/rade súd zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť do učitárne tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 225 eur podľa položky 7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov (3% z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy 7.500 eur), keď navrhovateľka v 2/rade bola v tomto konaní oslobodená od platenia súdnych poplatkov v zmysle §-u 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a dodatkov.

- kal. 15 dní

V Topolčanoch, dňa 11. 05. 2016
Mgr. Dagmar Snopeková

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V zmysle § 205 ods. 1, 2, 3 O.s.p., sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).